

ראובן —

עומדים אנו כאן ליד קברך הטרי, קרוביך וידידיך, המומים ולא מאמינים. אני יודע שכבר אינך יכול לשמוע אותי אך אולי זו ההזדמנות האחרונה לנסות ולומר לך כמה מלים. לפני שאנו נפרדים לתמיד.

עברו עליך בחייך הקצרים תקופות קשות עקב משברים משפחתיים. ותמיד ניסינו להחזיר אותך אלינו, לחיק המשפחה.

והנה סוף סוף, לאחר שאתה הצלחת לבנות את הקן שלך, חשבנו שגם אנו הצלחנו לאחד את המשפחה. היתה לנו תקופה קצרה למדי שבה התחלנו לטעום מעט מהאושר של איחוד המשפחה. היתה זו תקופה טובה לאמא שלך ואף לאבא שלך, שחשב כי סוף סוף יוכל להתקרב אליך יותר.

אך כפי הנראה שהגורל הוא אכזר מכל מה שיכולנו לתאר לעצמנו והפעם הפריד בינינו לנצח.

השארת אחריו אשה נהדרת ואהובה, את נעמי, נחשון הבן — "אגדה", כמו שקראנו לו, כולנו יודעים כמה הייתם קשורים אחד לשני ובשבילו היית מוכן לעשות הכל בלי חשבון.

ראובן. בלכתך השארת אחריו תהום עמוקה שאיני בטוח שנוכל למלאה; אך אנו פה, כולנו, מבטיחים לך שנעשה הכל על מנת שיהיה להם טוב.

ראובן. נזכור אותך תמיד!

דודו אלתר